

[A. Johansen.]

til at imødegaa en Krise. Dette Tal er blevet kritiseret, ikke fordi man fandt det for højt, men fordi man mente, at det ikke strakte til, medmindre Kassen havde en passende Størrelse; for mindre Kasser anser man det for absolut utilstrækkeligt. Den Formue, som Kasserne i Øjeblikket har, svarer imidlertid langt fra til 300 Kr. pr. Medlem. Der er for Tiden ca. 400 000 forsikrede, og Formuen kan vel i Øjeblikket opgøres til omkring 80 Mill. Kr. Men for at have 300 Kr. pr. Medlem skal man op paa 120 Mill. Kr., og skal man efterkomme det Krav, som Direktoratet stiller til Kasserne, skal man altsaa for visse Kassers Vedkommende højere op, saa at man kommer ud over dette Beløb. Det vil med andre Ord sige, at Kasserne for Tiden kun har to Trediedele af den Formue, de behøver for i indtræffende Krisetilfælde at kunne opfylde deres Forpligtelser med Hensyn til vedtægtsmæssig Hjælp.

Spørgsmaalet om Kassernes Formueopsparing maa ogsaa ses i den Belysning, at naar Formuen stiger stærkt i en Tid med nogenlunde god Beskæftigelse, er det, fordi der i de offentlige Tilskud ligger en Efterbetaling for daarlige Perioder, i hvilke Kasserne selv gennem forhøjede Kontingenter har maattet klare Forpligtelserne et Stykke Tid, indtil det forøgede Statstilskud kom frem. Der ligger tillige en ren Fornufthandling deri, at Kasserne, saa længe de har forholdsvis mange Medlemmer i Arbejde, søger at henlægge de flest mulige Midler; for det nytter ikke saa meget, at Kasserne paalægger deres Medlemmer store Bidrag, naar største Delen eller i alt Fald en meget stor Del af deres Medlemmer er arbejdsløse.

Den Omstændighed, at Arbejdsløsheden i Øjeblikket alene for de forsikredes Vedkommende omfatter 80 000 og med Tillæg af Tallet for de ikke-forsikrede et godt Stykke over 90 000, opfordrer efter min Mening til at foretage noget. Man kan hævde, at de forsikrede har deres Understøttelse i saa og saa lang Tid, men naar Beskæftigelsesforholdene dog ikke er anderledes, end at *saa* mange er ude, betyder det alligevel, at der er en forfærdelig Masse Mennesker, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse og stadig ikke har faaet tilstrækkeligt at bestille. Mange er tilbøjelige til at sige, at de arbejdsløshedsforsikrede deler sig i Grupper: nogle Medlemmer, der arbejder det meste af Tiden eller hele Tiden, og andre, der saa godt som ikke bestiller noget. Dette

er imidlertid et Billede, der maa henvises til den sværeste Del af Krisetiderne. De arbejdsløse deler sig tværtimod paa den Maade, at der er nogle, som har jævnt god, maaske fuld Beskæftigelse, og andre, som har længere Arbejdsperioder med kortere Arbejdsløshedspauser, medens atter andre har ganske korte Arbejdsperioder med lange Pauser. Der er ikke et eneste Menneske af dem, der kender Forholdene, som vil være i Tvivl om, at de, der har de korte Arbejdsperioder og de lange Arbejdsløshedsperioder, hellere i Dag end i Morgen byttede med dem, der har den fulde Beskæftigelse. Her er ikke Tale om Mennesker, som søger at unddrage sig Beskæftigelse, her er Tale om Folk, som hellere end gerne vil arbejde, men som det stadig væk ikke er lykkedes at finde Beskæftigelse til paa Arbejdsmarkedet, og som af den Grund, at de nu een Gang er kommet bag efter, maa nøjes med de korte Perioder, idet de har vanskeligt ved at blive paa en Arbejdsplads, fordi de som de sidst antagne altid er de første til at blive afskediget. Det er dem, jeg mener Lovgivningsmagten har en Forpligtelse til at tage Hensyn til.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale, at man her i Landstinget tiltræder dette Lovforslag. Skal der hjælpes, maa der helst hjælpes saa hurtigt som muligt. Lovforslaget er forudsat at skulle træde i Kraft med Gyldighed fra den 1. December. Der er ikke saa forfærdelig længe dertil, og det kunde maaske derfor være ønskeligt, at man gennemførte Lovforslaget uden Udvalgsbehandling, idet de forskellige Partier baade kender Lovforslagets Indhold og Behandlingen deraf gennem de tidligere Aar. Men saafremt det ikke er muligt at enes herom, saafremt man fra anden Side ønsker, at der skal foretages en Udvalgsbehandling, vil jeg blot henstille, at denne fremmes mest muligt, saa at Lovforslaget kan blive hurtigt gennemført og de paagældende Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne hurtigst muligt kan faa den Hjælp, der er nedlagt deri.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme.

Stensballe: Dette Lovforslag er jo en Genganger. Det har, om end ikke i helt samme Skikkelse, været forelagt tre Gange tidligere her i Tinget. De to Gange blev det nedstemt, og den tredje Gang, i Fjor, blev det ikke færdigbehandlet, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A. Johansen) før omtalte. Jeg kunde derfor godt nøjes med at henvide til mine